

Farní věstník

ŘÍJEN 2011

Vydává Římskokatolická farnost Telč
ročník XIX, číslo 10

Modlitba růžence

V měsíci říjnu se více než jindy modlíme modlitbu růžence. V ní rozjímáme nad tajemstvími Ježíšova života pohledem jeho matky Panny Marie.

Kde se vlastně tato modlitba vzala?

Dá se říci že své nehlubší kořeny má již ve starozákonní době. Shoda 150 starozákonních žalmů a 150 zdrávasů nebyla rozhodně náhodná. Už první křesťanské generace užívaly žalmy při modlitbě. Těm kdo nebyly schopni žalmy recitovat či zpívat se doporučovalo časté opakování některých modliteb. Na prvním místě sem patří modlitba Otčenáš. Ve 12. století se také ustaluje zvyk modlitby složené z andělova pozdravu při události zvěstování Panně Marii doplněné slovy Alžběty ze scény navštívení. Velké zásluhy o rozšíření modlitby růžence jsou připisovány řádu

bratří kazatelů. V 15. století následovníci sv. Dominika tuto modlitbu rozšířili v celé církvi.

Papež Jan Pavel II., který převedl církev branou třetího tisíciletí, rozšířil tuto modlitbu o dalších pět desátků. K tajemstvím radostného, bolestného a slavného růžence připojil pět tajemství růžence světla. Tím se celkový počet zdrávasů zvedl na 200.

A jak přišel růženec ke svému jménu?

Název růženec pochází již ze středověku. Tehdejší mentalita brala stvořený svět jako knihu, jenž vypráví o Bohu. Lidé vnímali přírodu jako duchovní skutečnost. Zvláštní roli hrály květy, které symbolizovaly různé ctnosti. Často se také květy darovaly Bohu, nebo milovaným lidem. Modlitby byly vnímány jako duchovní květy. Modlitba růžence byla srovnávána s darováním růží Panně Marii. Z toho důvodu byla modlitba nazývána věncem z růží, neboli růžencem.

Dá se tedy říci, že modlitba růžence doprovází společenství církve v celých jeho dějinách. Podobně může tato modlitba doprovázet i každého z nás v průběhu našeho života. Ačkoli je růženec často spojován s nejstarší generací, je to modlitba přístupná každému věku i stavu. Mohou se jí modlit ti kdo mají dostatek volného času i ti kteří jsou velmi časově vytíženi, prostí i vzdělaní, bohatí i chudí, mladí i staří.

Zkusme využít letošní podzim ke znovuobjevení krásy modlitby růžence.

Požehnaný podzim plný barev přírody i neopakovatelné krásy života v Boží blízkosti vám ze srdce přeje váš farář Josef Maincl

Bohoslužby v říjnu 2011

So	1. 10. 2011	18:00	Matka Boží
Ne	2. 10. 2011	7:30	sv. Jakub
		9:00	sv. Jakub
		10:30	Matka Boží
So	8. 10. 2011	17:00	Matka Boží
Ne	9. 10. 2011	7:30	sv. Jakub
		9:00	sv. Jakub
		10:30	Matka Boží
So	15. 10. 2011	17:00	Matka Boží
Ne	16. 10. 2011	7:30	sv. Jakub
		9:00	sv. Jakub
		10:30	Matka Boží
So	22. 10. 2011	17:00	Matka Boží
Ne	23. 10. 2011	7:30	sv. Jakub
		9:00 - sv. biřmování	sv. Jakub
		10:30	Matka Boží
So	29. 10. 2011	17:00	Matka Boží
Ne	30. 10. 2011	7:30	sv. Jakub
		9:00	sv. Jakub
		10:30	Matka Boží

Vezmi a čti

26. neděle v mezidobí – cyklus A

Ez 18,25-28; Flp 2,1-11; Mt 21,28-32

Ježíš řekl velekněžím a starším lidu: “Co soudíte o tomto případě: Jeden člověk měl dva syny. Přistoupil k prvnímu a řekl mu: „Synu, jdi dnes pracovat na vinici.“ On odpověděl: „Mně se nechce“, ale potom toho litoval, a přece šel. Přistoupil k druhému a řekl totéž. Ten odpověděl: „Ano, pane,“ ale nešel. Který z těch dvou vykonal otcovu vůli?” Odpověděli mu: “Ten první.” Ježíš jim řekl: “Amen, pravím vám: Celníci a nevěstky vás předcházejí do Božího království. Přišel k vám Jan, aby vám ukázal správnou cestu, ale neuvěřili jste mu. Celníci však a nevěstky mu uvěřili. Vy jste to viděli, a přece ani potom jste se nezměnili a neuvěřili jste mu.”

Ježíš vykresluje tutéž pravdu svým současníkům skrze podobenství o dvou synech poslaných otcem pracovat na vinici. Židé – a zvláště farizeové – očekávali, že Mesiáš, až přijde, neučiní nic jiného, než posvětit a odsouhlasí současný stav, stanoví každému jeho osud, a tedy na jednu stranu postaví jedny – privilegované, vyvolené lid předurčený ke spáse – aniž by museli cokoli jiného dělat nebo za něco platit; na druhé straně pak budou stát všichni ostatní lidé – pohané nebo i hříšníci vlastního národa, které spojovali s celníky a nevěstkami, říkajícími až do té doby Bohu ne. Ježíš toto schéma úplně bourá a všechno zpochybňuje. Nestačí být jenom syny Abrahámovými, nestačí odvolávat se na dávná vyvolení a privilegia; spása je velmi osobní záležitostí a rozhoduje o ní postoj, který člověk zaujímá před Bohem a před poselstvím Ježíše Krista. Všichni jsou k ní připuštěni, všem je nabídnuta, každý má v tomto smyslu rovné podmínky, tedy alespoň po povolání. Bůh si může udělat

syny Abraháma také z kamení, tedy i z těch nejvíce lhostejných hříšníků. Proto také celník vyšel z chrámu ospravedlněný před Bohem, ale farizej ne. Bůh nabízí spásu všem lidem; ta tedy směřuje od Boha ke každému. To, zda se tato spása v něm stane účinná, závisí na svobodné odpovědi každého z nás, ne na příslušnosti k nějaké skupině nebo vrstvě, k níž patří, nebo na vydobytých právech. Může-li vůbec existovat nějaká námitka proti tomu, pak je to jediné otázkou existence takové svobody. Jak mohl Bůh světit něco tak obrovsky důležitého, jako je naše spása, do “rukou” něčeho tak křehkého, jako je naše svoboda? Nevěděl o rizicích, která v takovém případě sám podstupuje, a o ještě větším nebezpečí, které pak podstupuje stvoření? – Jistěže to věděl! Poslechněme si, jak si jeden náš spolubratr planoucí víry představoval Boží odpověď: “Copak se nejednalo o to, abych dosvědčil svou moc? ... Má moc je všem známá, všichni vědí, že jsem Všemohoucí. Ve svém stvoření, kterému jsem dal duši, jsem chtěl učinit to nejlepší... Chtěl jsem mu dát právě takovou svobodu. Svoboda tohoto stvoření je tím nejkrásnějším odleskem svobody Stvořitele ve světě... Jaká by to jenom byla spása, kdyby nebyla svobodná? ... Když se pozná, co to znamená být milován lidmi ve svobodě, pak už mnozí vysílání otroci neřeknou ani slovo. Být svobodně milován je něčím nedocenitelným, co člověka netíží jako závaží. Určitě se jedná o mou nejlepší a největší myšlenku” (Ch. Péguy). Bůh se tak vlastně sám dostal do situace, kdy musí doufat v nás, v naši svobodu, a to ještě předtím, než nás bude žádat o doufání v jeho spásu. Ježíš však v evangelijním úryvku vyzvedá ještě další aspekt – konkrétnost a věcnost této odpovědi. Přimknutí člověka k Bohu je svobodné, musí však být také konkrétní a účinné. Ne ten, kdo říká “Pane, Pane” vstoupí do nebeského království, ale kdo činí Pánovu vůli. Ne ten, kdo se uspokojí zbožnými pocity a různými rozmary, ale ten, kdo přiloží ruku k dílu při převedení Boží vůle do konkrétních skutků a gest každodenního života. Z oněch dvou synů dnešního podobenství se Ježíš přiklání právě k tomu druhému, jenž sice slovy odmítá, ale potom je mu to líto, a tak jde a udělá, co po něm otec žádal; vyzvedá ho před tím druhým, který sice ústy říká otci své “ano”, avšak potom už nic neudělá a na pole vůbec nevyjde. Toto podobenství by s námi křesťany mělo otfást a přivést nás k velmi pozornému zamyšlení nad sebou samými. Z mnoha důvodů se nacházíme v obdobných duchovních podmínkách jako židé. Jsme totiž synem, na něhož se Bůh obrátil jako na prvního a zavolal ho, aby šel pracovat na jeho vinici – do jeho církve. Jsme těmi, kteří už jednou řekli své ano. Svě výslovné “ano” jsme řekli ve křtu, a navíc z našich úst zazněla celá řada dalších implicitních souhlasů v souvislosti s naším životem křesťanů! Často však toto “ano” pouze zakrývá skutečné odmítnutí a vytváří pokryteckou mentalitu. Velkým rizikem zůstává, že se necháme ukolébat “psychologii” těch, kdo jsou po právu spaseni jako ti privilegovaní. Jde o psychologii podobnou té, kterou prožíval například starší syn v podobenství o marnotratném synovi, jenž na základě toho, že vždycky zůstal doma se svým otcem, usuzoval, že je mu vlastně otec životním dlužníkem. Nebezpečí je skutečně závažné, a pokud opomíjíme a nesnažíme se, “aby bylo naše povolání a vyvolení pevné” (2 Petr 1,10) a nebylo doprovázeno neustálým obrácením srdce, pak jsme to právě my, proti komu jsou namířena Ježíšova slova: “Celníci a nevěstky vás budou předcházet do Božího království.” Svatý Pavel nám ve svém listu doporučuje některé věci, které – budeme-li je uvádět do praxe – mohou podivuhodně posloužit k vyjádření našeho svobodného přimknutí k plánu spásy, jež nám nabízí Kristus, a ke konkrétnímu vyjádření takové blízkosti v podobě skutků. Dobře naslouchejme a zvolme si alespoň jeden z těchto bodů jako životní program na příští týden: “*Nic nedělejte z hašteřivosti nebo touhy po prázdě slávy, ale z pokory ať každý z vás pokládá druhého za lepšího, než je sám. Nikdo z vás ať nehledí jenom na vlastní prospěch, ale i na prospěch druhých.*” Je zřejmé, že tyto programy, které nám nabízí někdo zvnějšku, nám sami o sobě nepomohou a nebudou stačit, pokud nám někdo zevnitř nepomůže. Proto jsme se v rezponziálním žalmu (25/24) modlili následovně: “*Ukaž mi své cesty, Hospodine, a pouč mě o svých stezkách. Veď mě ve své pravdě a uč mě, neboť ty jsi Bůh, můj spasitel, nepřestávám v tebe důvěřovat.*” “Bůh naší spásy”, který přijal lidskou tvář v Ježíši Kristu, k nám nyní přichází, aby nám opětovně pomohl aktualizovat a konkretizovat tuto spásu. Očekává od nás, abychom mu v rámci svých možností nabídli dar své svobody.

Raniero Cantalamessa – Slovo a život

PASTÝŘSKÝ LIST OTCE BISKUPA VOJTĚCHA K ROKU BIŘMOVÁNÍ 2012

Biřmování – svátost k naplnění křestní milosti

PŘÍPRAVA K OSLAVĚ 1150. VÝROČÍ PŘÍCHODU SVATÝCH CYRILA A METODĚJE NA MORAVU

Milé sestry, milí bratři,

nezdá se vám to také nespravedlivé? Dělníci, kteří na vinici dřeli celý den, sice dostali mzdu, na které byli předem domluveni, ale koho by nerozčílilo, že ti, kterým se nechtělo pracovat a nechali se najmout až na poslední hodinu, dostali od hospodáře víc, než si zasloužili?

Přestože na začátku evangelijního úryvku (tedy radostné zvěsti pro nás) bylo jasně řečeno, že uslyšíme podobenství o nebeském království, a také dobře chápeme, kdo je ten hospodář, který najímá k práci, přesto z toho nemáme radost – spíše v nás zůstává pocit určité nespravedlnosti. Proč? Protože rozhodnutí hospodáře narušuje systém našeho vnímání poměru práce a odměny. Vždyť my sami se s naprostou samozřejmostí považujeme za dělníky první hodiny, kteří si zaslouží víc, než ti, kdo přišli později. Dobrota hospodáře k těm posledním nás provokuje, protože jsou to z našeho pohledu přinejmenším povaleči a o jejich případné odměně je zbytečné mluvit. V této souvislosti velmi dobře rozumíme proroku Jonášovi, který se rozhněval na Hospodina, že nezničil Ninive, rozumíme i staršímu bratru marnotratného syna, když právě jemu, představte si takovému lotrovi, otec vystrojil hostinu. Dalo by se říct, že dobrota Pána k těm nedokonalým a posledním popouzí proti němu ty, kteří se cítí být prvními. Přesně takový je postoj Jonáše, postoj bratra marnotratného syna i postoj farizeů všech dob. Dá se říct, že v duchovní oblasti je to špatné se všemi, kdo mají potřebu zdůrazňovat, co všechno vykonali, aby za svoji námahu obdrželi mzdu. Proto ani netouží být obdarováni Boží blízkostí. A tím se stávají dělníky poslední hodiny. Jiné vede tento evangelní úryvek k vděčnosti a díkům, že mohli pracovat na Pánově vinici a být mu celý den nablízku. Podobně, jako se z přítomnosti toho druhého těší zamilovaní...

A s tím souvisí i další část dnešní bohoslužby slova. – Jak jsme chápali slova žalmu, že Hospodin je milosrdný a milostivý, shovívavý a plný lásky, že je dobrotivý ke všem a má soucit se všemi svými tvory? Je to pro nás úžasná zpráva, která nás naplňuje radostí, nebo se nás vůbec netýká, protože právě já si přeje jeho lásku zasloužit a mám na ni nárok?

A v jakém duchu jsme schopni vnímat prorocké slovo Izaiáše z prvního čtení, ve kterém je řečeno ústy Hospodina: “O kolik totiž převyšují nebesa zemi, o to se liší mé chování od vašeho, mé smýšlení od smýšlení vašeho.” Vzbuzuje to u nás nepochopení a z toho vyplývající nezáměr nebo dokonce strach z nevypočitatelného Boha? Nebo to vzbuzuje naši radostnou důvěru, ve které toužíme, aby náš život spolu s Ježíšem Kristem a v jeho Duchu opěvoval dobrotu našeho Boha a svědčil o ní? To vše záleží na Duchu, pod jehož vedením máme žít a objevovat Boží vůli.

Milé sestry, milí bratři,

texty dnešní bohoslužby se zabýváme proto, abychom si ukázali rozdíl mezi možnostmi jejich chápání a přijetí. Buď je bez ducha vyslechneme a s konstatováním, že už jsme to slyšeli mnohokrát, se vůbec nesetkáme s jejich poselstvím ani s tím, kdo nám je posílá. Nebo se Božím slovem cítíme obdarováni, povzbuzeni nebo varováni, protože jsme se otevřeli Duchu, který nás uvádí do veškeré pravdy. Jisté je, že pokud přijmeme Ducha – Ducha Svatého, který vedl Ježíše Krista a který jej spojoval s Otcem, otevřou se nám nové obzory nejen v pochopení Písma, ale především v nové moudrosti života.

Jestliže je letošní rok v rámci přípravy na blížící se cyrilometodějské výročí věnovaný svátosti křtu, chci vás už nyní získat pro přijetí svátosti bířmování, již bude v rámci přípravy na cyrilometodějské jubileum věnován rok 2012.

Obracím se především na vás, sestry a bratři, kteří jste tuto svátost z různých důvodů ještě nepřijali – buď pro vyšší věk, zdravotní problémy, nebo jste nenašli odvahu připravovat se spolu s vašimi dětmi, vnoučaty a pravnoučaty, nebo zkrátka nebyla příležitost. Na příčinách nyní nezáleží. V průběhu příštího roku, nejlépe kolem slavnosti Soslání Ducha Svátého, budete moci tuto svátost přijmout všichni, kteří se pro to svobodně rozhodnete. Překážkou by neměl být zdravotní stav, upoutání na lůžko ani cokoliv vnějšího.

A vás, kněze brněnské diecéze, žádám, abyste ochotně vyšli vstříc všem, kteří oprávněně o udělení této svátosti požádají, a vytvořili jim třeba i individuální podmínky pro přípravu. Udělením této svátosti budete v konkrétních případech pověřeni vy, pro ostatní bude nabídnuto společné udělení v rámci děkanství, popřípadě v katedrále na Petrově. Bratři v kněžské službě, začněte se už nyní věnovat případným zájemcům, buďte s nimi v kontaktu sami nebo prostřednictvím vašich spolupracovníků v pastoraci.

A nyní se znovu obracím na vás, kterých se toto pozvání týká: S radostí přijměte, co vám Kristus a jeho církve nabízí k životu a ke spáse. Jestliže jsme dnes slyšeli výzvu proroka: “Hleďte Hospodina, když je možné jej najít, vyzvějte ho, když je blízko,” platí to v plné míře i o svátosti bířmování, kterou by měl přijmout každý pokřtěný, který ji doposud nepřijal. Nepohrdejte darem, kterým vás chce obdarovat Bůh! Nebojte se přijmout svátost, která je označována jako svátost křesťanské dospělosti. V ní obdržíte – stejně jako dělníci poslední hodiny – víc, než si zasloužíte, a díky ní objevíte, že Pán vinice je neuvěřitelně štědrý.

Modlím se za vás a žehnám vám.

Váš biskup Vojtěch

Zpráva z jednoty Orla Telč

Jednota Orla Telč společně s TJ Sokol Telč uspořádaly v sobotu 17. září ve sportovní hale malý svátek pro místní fanoušky stále populárnějšího florbalu pod názvem RaptorCup.

Pozvánku na tento turnaj přijalo osm týmů z širokého okolí od Dačic, přes Pelhřimov až po Poděbrady. Telč zde reprezentovaly 2 Orelské týmy, které se neztratily ani v soubojích ve skupinách, ani v následném postupu na příčky nejvyšší. Přesto si kov nejcennější letos odvezl tým Pacovští Honzíci, když ve finále porazil Orel Telč “B” těsně 3:2. Na dalším místě skončil tým Tatchenta Zhoř, který v boji o třetí místo porazil Durex Pelhřimov. Dále jsou na pátém místě The Nightmares z Dačic, na šestém Sádla Jihlava, na sedmém Orel Telč “A” a na posledním místě Snipers Poděbrady. Nejlepším střelcem se s 8 góly stal Vojtěch Husták z týmu Orel Telč “B” a nejlepším brankářem byl vyhlášen Lukáš Vacuška z týmu Orel Telč “A”. Děkujeme všem sponzorům, oddaným fanouškům a zveme Vás na webové stránky <http://raptorcup.jdem.cz>, kde najdete podrobné výsledky a fotogalerii a samozřejmě také na příští ročník RaptorCapu.

Pod záštitou jednoty Orla Telč bude každé pondělí od 17 hodin během školního roku 2011/2012 probíhat trénink florbalu. První schůzka proběhne v pondělí 3. října v 17 hodin v tělocvičně Základní školy na Hradecké a je společná pro všechny věkové kategorie. Hodiny jsou pod vedením kvalifikovaného trenéra. Zveme všechny zájemce o tento populární sport ve věku od 6 do 13 let. Junioři od 14

let se scházejí v nové hale za gymnáziem každý čtvrtek vždy od 18:30. Tréninky jsou finančně podpořeny dotací z kraje Vysočina.

Zdař Bůh

V sobotu **15. 10. 2011 od 9:00 do 16:00 hod.** se uskuteční tradiční sbírka pro Diakonii Broumov v prostorách bývalého Školního statku v Telči.

Darované věci prosíme ukládejte do papírových krabic nebo pytlů pro snazší manipulaci při skladování a dopravě. Případné informace o tom, co lze darovat lze získat na tel. č. 732 157 552.

Děkujeme za štědrost.
Farní Charita

Světové dny mládeže Madrid 2011
16. - 21. 8. 2011

*V Kristu zapuště kořeny,
na něm postavte základy,
pevně se držte víry.*

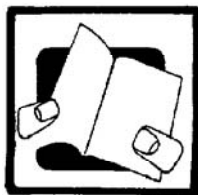
Pod tímto logem se letos v Madridu uskutečnily Světové dny mládeže. V příštím čísle vám otiskneme příspěvek jednoho z účastníků tohoto setkání. V tomto čísle vás seznámíme se základními body setkání, které se určitě účastníkům vryly do paměti.

Jak shrnout světové dny mládeže v Madridu?

W
Y
D
8. – 23. srpna 2011
M
A
D
R
I
D

Annecey Tarragona, Paříž Barcelona, Madrid Versailles	skupinka katecheze vichřice moře koupání seznamování	společenství Boží přítomnost svátost smíření eucharistie	amfiteátr Gaspacho sluníčko spalování opalování seznamování	vlajky pokřiky metro koncerty přednášky Museo del Prado	atmosféra modlitba, mše rozhovor o Bohu poselství	sangrie čupito lidská věž katedrála výstavy Museo del Prado	letišťe adorace víra děšť aréna Španělsko Francie památky pláž zmrzlina
--	---	---	--	--	--	--	--

Svatý Otec, sv. František Saleský, sv. Fructuosus, Credenc,
požehnání, tělocvična, studená voda, rozhodnutí, české centrum

Z farní knihovny

Kuchyňské pohádky – autorka Hana Pinknerová

Známa autorka nabízí dětským čtenářům vlnivé a vtipné pohádky s výchovnými prvky a důrazem na harmonické soužití rodiny, vědomí vlastní jedinečnosti a hodnoty. Hrdiny Kuchyňských pohádek jsou obyčejné věci, s nimiž se dítě běžně setkává doma v kuchyni. Některé příběhy obměňují tradiční české pohádky. Text svými obrázky doplnila Klára Kubešová.

Andělé v kurzu - nová kniha Notkera Wolfa

Světznámý benediktin Notker Wolf se rád zabývá každodenním prožíváním z pohledu víry, a to stylem krátkých příběhů nebo postřehů o životě. Ve svých vtipných, někdy i provokativních zamyšleních píše o lidskosti, odvaze, lojalitě, ale také o mezích člověka. Především však čtenáře

povzbuzuje k důvěře, že s Boží pomocí a požehnáním je možné radostně a smysluplně prožít i náročný život.

Totalitám navzdory - Vojtěch Vlček

Hrdinské osobnosti našeho protinacistického a protikomunistického odboje by rozhodně neměly upadnout v zapomnění. V deseti rozhovorech známého autora se čtenářům představí jak lidé mediálně známí, vyznamenání nejvyššími státními poctami, tak i hrdinové veřejnosti spíše skrytí. Ne náhodou se stali režimu nepohodlnými. Do konfliktu s totalitní mocí je přivedla jejich neochota sklonit hlavu a mlčet tváří v tvář nespravedlivému zotročování lidí, ale i radikální odmítání kolaborace a odvaha postavit se bezprávi i se zbraní v ruce. Někteří z nich působili v domácím odboji už za války, jiní bojovali v československých jednotkách na Západě. V době komunistické totality byli i přes své válečné zásluhy degradováni a odsouzeni k vysokým trestům odnětí svobody. Na jejich životních příbězích vyniká zrudnost, krutost, ale i nápadná podobnost obou totalit minulého století. Výpovědi dotazovaných jsou zasazeny do historického kontextu a jsou konfrontovány s archivními dokumenty. Text doplňují desítky dobových fotografií. Jakkoli se však dočteme zajímavá fakta ze zákulisí konkrétních odbojových akcí, hlavním smyslem rozhovorů je představit životní motivaci těchto vzácných lidí.

Ve farní knihovně jsou již k zakoupení stolní kalendáře s katolickým kalendářem na rok 2012 s úvahami P. Pavla Posáda za 60,-Kč. Dále je možno objednat si kalendáře karmelitánské s úvahami P. Vojtěcha Kodeta. Prosím farníky, aby si kalendáře objednali co nejdříve, abychom je mohli dovést z Kostelního Vydří. V knihovně je již otevřeno v obvyklou dobu v neděli po ranní a deváté mši svaté.

Z matriky

V měsíci červenci a srpnu byli pokřtěni:

Tereza Havlíková
Natalie Winterová
Karolína Šimková
Martin Smolín
Markéta Přibilová

V měsíci červenci a srpnu přijali svátost manželství:

Milan Vaněk a Sabina Kneslová
Pavel Krumpl a Jana Hamerníková
Jaroslav Marek a Michaela Smrčková
Lukáš Morong a Jana Bojanovská
Jan Cháb a Kateřina Šebková

V měsíci červenci a srpnu nás předešli na věčnost:

Zdeněk Štefaník
Marie Knetlová
Josef Pochop
Karel Rod
Bohuslava Roubínková
Josef Beňo
Karel Prokop

Uzávěrka příštího čísla je v pátek 21. 10. 2011

Pro vnitřní potřebu farnosti vydává Římskokatolická farnost Telč - www.farnost-telc.cz

Příspěvky prosíme zasílat na e-mail: k.kamenik@quick.cz